

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Иван Стоянов Димитров,
катедра “Поп и джаз изкуство” към ВФ на
НМА „Проф. Панчо Владигеров”,
професионално направление 8. 3 Музикално и танцово изкуство,
за дисертационния труд на
Теодор Тодоров Попов

«ЕЛЕКТРОНЕН ЗВУКОВ ДИЗАЙН И НЕГОВИТЕ ПРИЛОЖЕНИЯ В ДИДЖЕИНГА»

Докторант към департамент “МУЗИКА” на
НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ
с научен ръководител проф. д-р Симо Лазаров
за присъждане на образователна и научна степен „ДОКТОР”
по специалност Музикално и танцово изкуство, направление 8. 3

Теодор Попов е роден на 11.09.1987 г. в град Пловдив. В ученическите си години завършва школа по класическа китара и е бил солист на средношколски смесен хор като активно участва в множество концерти и хорови фестивали. Завършва висшето си образование – бакалавърска степен „Компютърни технологии“ със специализация „Компютърно музициране“ в Нов български университет гр. София и магистратура по специалност „Тонрежисура“. Теодор Попов работи като звукоинженер в Българско национално радио – РРС Пловдив, където е реализирал множество концертни и студийни предавания. Композира собствени музикални произведения и се изявява като свободен артист. Организира и участва в множество обществени събития и конкурси като диджей.

Дисертационният труд се състои от **234** стр. и е структуриран в увод, **5** глави, заключение, справка за основните приноси на дисертационния труд,

публикации по темата, творческа автобиография и библиография съдържаща **158** фигури, **13** таблици, **38** заглавия на кирилица, **9** заглавия на латиница и **179** източника, базирани на интернет.

Теодор Попов много изчерпателно анализира логическите средства на познание, които удовлетворяват изискванията за описание на емпирическите характеристики на диджеинга и електронния звуков дизайн, като още в увода посочва причините, породили създаването на нови потребности за все по-висококачествена звукотехника. Умело е открито ролята на електронният звук като революционно откритие в музикалната дейност, резултат от качествено новата технология на звукоизвличане.

Докторантът подробно изследва конкретните проблеми в отделните глави на дисертацията и прилага дефиниции чрез описание на методи за изследване на обекта във времето, които разкриват същността на електронния музикален инструментариум от първо и второ поколение, диджей техниките и същността на електронния звуков дизайн. Специално внимание в труда е отделено на характеристиките на звука, свързани с физико-акустичния и електро-акустичния процес като предпоставка за усъвършенстването на устройствата, произвеждащи и моделиращи звуковите компоненти в музикални инструменти, способни да създават и възпроизвеждат звук върху спектралните характеристики като честота, амплитуда, фаза и тяхната модулация. Много обстойно се разглежда темата за изграждането на желания електронен звуков дизайн в пространството на музикалното събитие като композиция от уникални звуци и шумове, свързани с творческата дейност на диджея по отношение развитието на електронната и компютърна музика, за да даде тя възможности на твореца не само да познава и използва нейните технически характеристики, но и чрез метода на синтез да създаде съвършено нови музикални форми. Анализирани аспекти от развитието на диджеинга

разкриват като основа и причина за неговото появяване техническите нововъведения като с тяхното прилагане той пренася и съчетава хардуерно и софтуерно старите, класически методи за правене на музика, превръщайки ги чрез цифровите технологии и компютърни системи в част от музиката на нашето съвремие. Изграждането в пространството на събитието на желания електронен звуков дизайн е важен компонент за създаване на подходяща емоционална среда за общуване и съществен резултат в творческата дейност на диджея и има принос за появата на радикално новите музикални форми в последните десетилетия като спомага за развиване музикалния усет на младите хора и ги приобщава към модерната музикална култура. В дисертационният труд са засегнати особеностите и формите на проявления на електронния звуков дизайн и диджеинга като практическа дейност. В диджеинга се осъществява и проследява израстването на водещия - от възпроизводство на музикални произведения с грамофон до създаване на авторски продукции с компютри, издига диджея в творец, способен да насища пространството с неповторим електронен саунд и разширявайки музикалните граници, достига ново развитие в композиционното и изпълнителско отношение. В практиката, диджеят, чрез звуковото изкуство, наречено диджеинг се утвърждава като съвременен фактор в музикалното изкуство.

Считам за ценен принос на дисертационният труд изследването, свързано с електронния звуков дизайн в процеса на разгръщане на звука и проявлението му в различните форми и факторите за неговото усъвършенстване, както и зависимостите на техническите и технологичните нововъведения в областта на музикалното изкуство и отношението им с диджеинга в репродуктивната им творческа музикална дейност, интегрираща изкуство с инженерни науки.

Дисертацията е добре структурирана, логично обоснована и представлява завършено научно изследване.

От казаното до тук, като имам предвид цялостното изследване, считам, че имам достатъчно основание да дам положителна оценка на дисертационният труд и препоръчвам на уважаемото научно жури да присъди на Теодор Тодоров Попов научната и образователна степен “ДОКТОР” в научно направление 8.3. Музикално и танцово изкуство.

проф. д-р Иван Стоянов

10. 08. 2022г.